

Lovforslagets §§ 1 og 2 samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Udskydelse af Funktionærlovens Revision.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1674).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Fastsættelse af visse Regler ved Bortfald af Lov om Arbejdsforhold.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1678).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Boeck-Hansen: Lov om Arbejdsforhold blev jo til som Følge af en fælles Henvendelse fra Hovedorganisationerne, idet begge Parter var enige om, at en saadan Lov vilde være god og virksomhedsfuld. Det viste sig imidlertid, at den ikke virkede, som man havde tænkt sig, og navnlig var det generende, at Nævnets Afgørelser altid var af saa general Karakter, at Detaillerne i Overenskomstterne blev stedmoderligt behandlet; det var forstaaeligt nok, at begge Parter var noget utilfredse med, at der Gang paa Gang kun kom generelle Ændringer i Løntilstanden, og at Detaillerne blev tilsidesat.

Loven blev ændret i 1941, samtidig med at man ogsaa gennemførte en Lov om det skrællede Pristal. Efter det oprindelige,

her i Tinget fremsatte Lovforslag skulde Arbejds- og Forligsnævnet rette sig efter dette nye Pristal. Denne Bestemmelse blev nu heldigvis her i Tinget forandret derhen, at Tallet kun skulde være vejledende. Det havde været et sørgeligt Resultat, hvis Nævnet havde været bundet til dette Pristal, idet Arbejderne da ikke vilde have faaet saa meget, som de nu fik, og det vilde have vakt en ikke ringe Uro i Landet, hvis vi ikke dengang havde faaet Bestemmelsen ændret til, at Pristallet kun skulde være en Vejledning. Forunderligt kunde det maaske forekomme, at Nævnet heller ikke tog Bestemmelsen om Vejledning videre højtideligt; i hvert Tilfælde forekom det en Gang, at Pristallet viste nedadgaaende Tendens, men Nævnet satte alligevel Lønningerne op. Det kunde man jo sige var en mærkelig Maade at lade sig vejlede paa, men det gjorde det — det maa jo have haft Bevæggrunde dertil.

Men Loven kom altsaa frem i sin Tid ganske særligt for at skaffe Ro og Orden i de vanskelige Tider, og det kan man vel nok sige, at den gjorde — indtil man fandt paa, at det jo kun var de lovlige Strejker der var forbudt; derimod syntes det, som om man kunde fortsætte med de ulovlige Strejker! Og man fortsatte med dem, og den faste Voldgiftsret dømte og sagde, de var ulovlige, og den faste Voldgiftsret idømte Bøder. Men ikke desto mindre fortsatte man med dem — vi kan jo endnu erindre Bagerstrejken og Møllerstrejken. Det var beskæmmende, at man gjorde noget saadant. Det var ogsaa beskæmmende for Lovgivningsmagten, at man ganske tilsidesatte Loven, men det gjorde man altsaa. Om sider kom der dog Fred i dette Spørgsmaal.

Jeg kan for øvrigt ganske slutte mig til det foreliggende Lovforslag i Bestemmelsen om, at man skal følge de Overenskomstregler, der nu engang er fastsat af Nævnet, følge dem paa akkurat samme Maade, som om det var en ren og skær Overenskomst, og følge dem, til de udløber paa normal Maade, og at ogsaa Overtrædelser, efter at Loven er udløbet, vil blive at paadømme ved den faste Voldgiftsret. Ellers vilde vi komme ud i ganske overordentlig vanskelige Forhold, og det, det gælder om i Øjeblikket, er naturligvis at have saa meget Fred og Ro her i Landet som vel muligt. Derfor er jeg meget tilfreds med den foreslaede Ændring og kan anbefale den paa det bedste. Men hermed er altsaa Overenskomstnævnets Saga ude, og man kan vel ogsaa sige, at de Radikales skønne Drøm om en tvungen Voldgift dermed er svunden.